

jeg tror, at vi den Gang væsentlig tænkte paa de meget store Bevillinger, der gives til Hesteavlforeningerne. Jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at det er netop den Sag, som har spillet saa stor en Rolle i den landøkonomiske Litteratur i Sommer, der, som det blev fremhævet af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), har bidraget noget til, at man troede, at der dør var Forhold, der kunde trænge til at rettes. Nu vide vi, at det foreliggende Forslag er udarbejdet af et Udvalg, der er nedsat af den højtærede Landbrugsminister. Jeg tror, jeg er den første Fynbo, der har Ordet i denne Sag, og som saadan kan jeg ikke undlade at gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at vi have lidt under det, at vi ikke endnu have haft — jeg kan maaske sige — den Ære at bære nogen Landbrugsminister frem. Ellers synes det mig ganske mærkeligt, at den ærede Landbrugsminister ikke har fundet en af de Mænd, der staa i Spidsen for det store Landbrugsarbejde ovre paa Fyn, og delegeret ham til dette Udvalg, men har valgt en Mand — jeg skal ikke sige det allermindste om ham —, jeg kender ham personlig ikke, men jeg kan sige, at han sikkert aldrig har haft nogen fremragende Stilling paa dette Omraade. Jeg ved ikke, om han overhovedet er Medlem af nogen Landboforening, han var i alt Fald ikke med til det store Udvalg for Fællesvirksomheden. Maaske turde det være mig tilladt, da jeg i mange Aar, i henved 40 Aar, har haft at gøre med Bestyrelser for landøkonomisk Arbejde og heller ikke staar saa meget fjernt fra Ledelsen af det fynske Landbrug, saa jeg omtrent kender dets Opfattelse i Sagen, at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, hvordan vi derovre se paa den Sag, og medens Ordføreren for mit Parti har talt om Sagen i sin Almindelighed, vil jeg komme ind paa nogle Enkeltheder.

Jeg skal gaa den Vej, som Forslaget gaar, idet jeg begynder med Statstilskuddet til Landboforeningernes lokale Skuer. Jeg tror at turde sige, at vi selvfølgelig paa Fyn som andre Steder hidtil have sat Pris paa at faa saa stort Tilskud som muligt af Statskassen, men vi ere paa den anden Side ikke blinde for, at Tilskuddet nu ikke er Livsbetingelsen for Landboforeningerne; de have nu vokset sig saa stærke og ere saa anerkendte, at vi tro, at hvis Statstilskuddet bliver nedsat fra Halvdelen af Præmiebeløbet til en Trediedel, vil dette dog ikke tage Livet af nogen som helst lokal Landboforening, i alt

Fald ikke paa Fyn. Derimod forekommer det mig, at der er Grund til, at Staten strammer Betingelserne for sit Bidrag til Landboforeninger noget i Henseende til det Antal Medlemmer, der fordres, og det Beløb, som Landboforeningerne anvende til Præmier. Jeg ved meget vel og har hørt det fra mange ærede Medlemmer, at man navnlig i Jylland har holdt meget stærkt paa at støtte ogsaa de mindste Foreninger, men jeg mener, at naar Medlemsantallet er sat ned til 150 og Medlemsbidraget ned til 300, er det for smaat. Med de Forbindelsesforhold, der nu ere ogsaa i Jylland, forekommer det mig, at man maatte kunne drage Dyrene frem til lidt større Skuer. Jeg ser, at det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) ryster paa Hovedet, men jeg tror nu alligevel, det med Rimelighed maatte kunne fordres, og jeg vil derfor lægge et Ord ind for, at man strammede Vilkaarene noget, saa at der krævedes større Medlemstal og større Aarsbidrag for overhovedet at faa Statstilskud til disse Skuer. Jeg vil nævne en anden Ting, som der er blevet gjort Indvendinger imod fra enkelte Sider, hvad jeg aldeles ikke kan forstaa. Jeg sigter til den Bestemmelse, at medens der til Fællesdyrskuer, altsaa Skuer afholdte af flere Foreninger, som slutte sig sammen, hidtil kunde ydes et yderligere Bidrag af 10 pCt., er dette nu sat op til 20 pCt. Det forekommer mig, at dette er et saa rimeligt og retfærdigt Krav, som vel kan tænkes; jeg kunde fristes til at sige: Lad os sætte Tallet op til 20 pCt. Det fejler aldeles ikke, at der med god Villie hos disse Smaaforeninger virkelig kunde holdes Fællesskuer af et Par Stykker. Det er et opslidende Arbejde for Dommerne. Jeg ved ikke, hvordan man har det i Jylland, men paa Fyn have vi Fællesdommere, og de skulle stadig rejse til smaa Skuer. Jeg tror, at Udpegningen af gode Dyr vilde faa større Betydning, hvis hver Landboforening omfattede større Kredse. Det er sagt mig en Gang, at der i Jylland nogle Steder er Landboforeninger, som kun omfatte 3 Sogne. Det, synes jeg, er for lidt at kræve Statsbidrag til. Med Hensyn til Statsskuer er Bidraget foreslaet nedsat fra 75,000 til 50,000, og for at faa disse Penge til at slaa til er det bestemt, at Individ-Præmier skulle bortfalde, og at der til Udstillere af Hingste og Tyre kun skal kunne gives Mødepenge og derefter Afkomspremie, ligesom ogsaa Fordringerne med Hensyn til Præmiering af Dyrene ere strammede noget. Det mene vi